

Turczi István

Aquamanile

I

Hervay Gizella

*nézem az arcát pókhálóval
szótt anya-szemét s ahogy nézem
nagy eső támad a fák térdig vízben
vándorútra mennek balladaképpen*

*estére már együtt félnek jön a fagy
bokától a gerincig s ők párban
gőztakaró alatt megpihennek
a bizalom pusztatemplomában*

*micsoda csapda hogy valóságos
a kő a fény a csontkoponyatemető
lemossák a megrendezett mosolyok
maszkját és az idő újraélhető*

*a reménynek hány színe van! kobalt
égbolton virágozik kiutat keres
felissza mind a maradék éjszakát:
szeretni csak bonyolultan érdemes*

*nézem az arcát összefutni kész
vonalak mélyén oldozza áldja
elfoszló szavait a kigondolt tett
hűvös csillag-geometriája*

II Pinczési Judit

*mint aki testvérehez indult
először mégis aztán mégse mégse
ilyen lehet a kamra homálya
a maradni készülők elkészítése*

*az egyedüllét havában hová
a váratlan szívárványos menet
siettetni szabadságát
kimondani a boldogító nemet?*

*bordái betéve tudják az időt
lépteinek mégis köd a hossza
tenyere elhagyta gerince visszajár
puha kések közt szív-kanossza*

*mi múlt el? most kezdődik csak
türelem bolondja mintha sírna
mint hajnalban a klematisz
négy égtájra nyíló utolsó szirma*

*most kezdődik ami elmúlt láng
volt az élet és lomb a remény
egy morzsa öröm páfránykaland
a csöndmezők megértő kezdetén*